

Καταλήγοντας αυτή την σύντομη περιγραφή της "ΤΔΒΚ" θα πρέπει να επανατονίσουμε ότι όσο ενδιαφέρον και να είναι μια τέτοια περιγραφή από μόνη της, αυτόπου για μας τουλάχιστον πρέπει να προέχει είναι να αντιληφθούμε πρώτα ποιοι είναι οι λόγοι για τους οποίους ανακηρύχθηκε η "ΤΔΒΚ", που είναι αφ' ενός η εμπέδωση της διχοτόμησης γι' αυτό και η ευκολότερη αφομοίωση των κατεχομένων στην Τουρκία, επιλογή που δεν ήταν δυνατή για ένα δήθεν "ομόσπονδο" κράτος, και αφ' ετέρου με την αναγνώριση, ανεπιτυχώς μέχρι τώρα, επιδιώκεται με κάθε τρόπο, η κατάργηση του μεγαλύτερου αυτού που η

Ελληνική πλευρά κρατά στα χέρια της, της παγκόσμιας αναγνώρισης του γεγονότος ότι στην Κύπρο υπάρχει μια μόνο Δημοκρατία και ότι τελικός σκοπός είναι η επανένωση του εδάφους και του λαού της.

Αν όπως επιδιώκουν οι Τούρκοι και μερίδα των ΤΚ γίνει ποτέ αποδεχτό ότι στην Κύπρο υπάρχουν δυο ισότιμοι λαοί τότε οι ελπίδες μας για δίκαιη λύση του Κυπριακού θα εκλείψουν γιατί αυτό θα νομιμοποιήσει και θα μονιμοποιήσει τη διχοτόμηση και θα δώσει το πράσινο φως στη Τουρκία να προχωρήσει στο επόμενο στάδιο που είναι η πλήρης αφομοίωση της κατεχόμενης Κύπρου.

ΣΤΟΝ ΚΑΡΑΟΛΗ 10.5.59

Μέσα εκεί στις Λευκωσίας, την φριχτή την φυλακή,
μέσ' σε σκοτεινό μπουντούμι, μέσα στο υγρό κελλί,
τους δημίους, περιμένεις, της Ε.Ο.Κ.Α. ένα παιδί
που θ' άρθουν να τον κρεμάσουν μόλις φέξει η αυγή.

Τ' όνομά του είναι Μιχάλης, γόνος του Καραολή,
είναι νέο παλληκάρι κι' είναι κρίμα να χαθεί
της μάνας του λεβεντονιός, της Ε.Ο.Κ.Α. παλληκάρι
κι' είναι κρίμα τέτοιος νέος στην αγχόνη να πεθάνει

Δεν λυπάται τον χαμό του, δεν φοβάται το σχοινί
κι' αν τ' αθώο του το αίμα για την Κύπρο θα χυθεί,
θα ποτίσει και θα θρέψει το δεντρί της Λευτεριάς
να γιγαντωθεί να κόψη τες αλύσεις της σκλαβιάς

Και το δεντρί μεγάλωσε, θεριέψαν τα κλαριάτου
κι' εσκέπασε όλο το νησί, εσκέπασε την Κύπρο,
με το γλυκό το μάννα του έθρεψε τα παιδιά του
που έφεραν την Λευτεριά στον Διγενή την νήσο

Ανδρέας Παναγίδης